

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 30 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмем милости і віри не возьмем,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає швидше на попереднє застереження.

Рекламації неопечатані вільні від порта. — Оголошення значайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсіланих» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Яка на се рада?

(+) Nulla dies sine linea! Отсі слова можна приложити майже вповні до виборчої реформи, котрої друге читанє тепер відбуває ся в посольській палаті. Мало не щоденно виривають поправки сеї реформи і то поправки, котрі що раз обнижують вартість сеї реформи для руского народу. Так іменно доси була комісією ухвалена постанова, що вибори мають відбутися всюди в однім дні. Тимчасом керманічам польського кола повело ся досягнути нову уступку для них корисну, що вибори можуть бути назначені на два три дні з черги. Сими днями знов появили ся вісти, що палата вельмож думає про поправу виборчої реформи в напрямі заведеня плюральної системи, а поки буде скінчена розправа над виборчою реформою, можуть появили ся ще й інші поправки.

Всі ті можливі поправки відбивають ся значним покривдженем руского народу, відбирають ему а бодай зменшують спромогу дійти до належного ему значія і впливу в державі. Одначе все те не повинно нас доводити до знеохоти, зневіри і розпуки, навпаки повинно спонукати нашу суспільність до тим живішої і енергічнійшої органічної праці народної, котра би дала рускому народови

таку внутрішню силу, щоби з нею приневолені були більше числити ся міродатні чинники, як се доси бувало. Ми вже нераз звертали увагу на се, що потреба нам розумної і реальної роботи з долу, роботи місцевих чинників в кожній громаді, в кождім закутку, на всіх областях народного життя. Ми вказували на се, що сьвященик, учитель, професор, адвокат, нотар, лікар, судья, купець і т. д., кождий в своїй області можуть придати ся для народного подвигнення і лише така місцева робота з долини може положити кріпки підвалини до тривкого і успішного розвитку і поступу нашого народу, може нам обезпечити тривкі і певні успіхи, запевнити нам певне становище і значіне серед інших культурних народів. Доки та робота не буде систематично, а не лише ad hoc перед виборами ведена, будемо все падати при всяких наших змаганнях. Недавно і національно демократичний дневник нагадав собі, що треба скріпити наші підвалини і вказав на потребу переведеня виборів до рад громадских (де они ще мають відбутися перед виборами до ради державної) так, щоби вийшов їх склад прихильний інтересам руского народу.

Се неперечно важна справа і поки наші ради громадскі не будуть з чесних, сьвідомих і характерних людей, доти

всяка будова наша буде палатою на піску поставленою. Але вже в попереднім числі звернули ми бачність на се, що не тоді збрую ладити, як треба іти до бою. Отже і се змаганє вказанє названим дневником може завести наші надії, може показати ся опізним. Але із сего не виходить, щоби опускати руки, або попадати в розпуку та нічого не робити. Нераз у нас вказувано на Чехів, як на приклад достойний наслідования. Неперечно багато від них можемо і повинні ми нажити ся. Але треба знати, що такі успіхи, які они досягнули недавно в Будицях (в Чехах) а перед двома роками в Границях (на Моравії) при громадских виборах, були вислідом довголітньої органічної роботи, серед котрої они кілька разів упали, поки довело ся їм дійти до побіди. Тимто і ми повинні таку роботу вести роками, а не сподівати ся з раз досягнути повний успіх, а коли се не поведе ся, опускати руки.

Успіхи такі однак можливі лише при тривалій, розумній роботі на місці. Часто у нас буває, що сьвященик, судья, адвокат і т. д. грає велику ролю на вічу у Львові або де инде, на ширшій чи вузшій народній комітеті, але в місці не має ніякого впливу і не сповняє сеї задачі, до якої він передовсім там покликаний. Отсе є та Ахилева пята нашої суспільности. Правда, маємо докази, що де сьви-

Єще про „Руску захоронку“ у Львові.

(Надіслана статя.)

Ві второк 20. с. м. відбули ся загальні збори тов. «Руска захоронка», а позаяк они дечим замітні, тому позволю собі кілька слів сказати, при чім зазначаю, що не маю наміру подавати звіту про хід нарад і ухвал, лише хочу висказати то вражінє, яке они зробили на мене, нового члена львівської рускої громади, що прийшов недавно з провінції і привик до інших звичаїв. — Отже явило ся на тих зборах 19 пань і 7 мужчин (з котрих один прийшов по свою паню) і то лише длятого в такім «великім» числі, бо — як пояснила п. председателька — розійшла ся була чутка, що на ті збори заповів свій приїзд Є. Ексселенция о. митрополит; коли би не ся чутка, то число присутних членів було би певно не більше, як в минувшім році, де в загальних зборах взяло участь аж 10 осіб!

Крім того довідав ся я, що тов. має 215 членів, а в слід за тим єго фінансова сторона така невідрадна, що виділ тратить вже енергію і охоту, та супротив такої клясичної байдужности загалу прийде ся хіба товариство розвизати.

Будучи єще на провінції представляв я собі львівську руску громаду яко ідеал патріотизму, праці, солідарности, жертволюбности і взаємної вирозумности (для спільного добра), бож де єдність, там сила, — тимчасом я бачу тут безліч приват, великий брак народної карности, безпримірну, а вузкоглядну партийність, брак вирозуміння для поглядів другого і по більшій часті апатию навіть до таких справ, які не мають і не можуть мати ніякої партийної марки, а натомість кожда робота спочиває на плечах одиниць, котрі приють під нею, посьвячують їй своє здоровлє і час, та занедбують свої справи личні чи родинні, а в нагороду за то стають єще нераз предметом злосливої критики філістрів.

Возьмім хотайби тов. «Руска захо-

ронка». Здавало би ся, що оно буде для кожного Русина дуже симпатичне, бо має ціль і глибоко гуманітарну — опікує ся маленькими дітьми з найубожшою кляси — і патріотичну, позаяк хоронить ті діти від винародовлення, та виховує їх на потіху Руси, а чейже не має і навіть не може мати ніякої партийної марки, бо має до діла з дітьми 1^{1/2} — 6-літними, а з такими хіба тяжко бавити ся в політику! При такім стані річи може належати до того тов. всякий сьвідомий Русин без кривди для своїх личних поглядів і пересьвідчень, а навіть має моральний обовязок єго попірати, бо праця сего рода єсть у Львові незрівнаної ваги.

В такій вірі звертав ся і виділ товариства лично, або через курсора до руских домів з просьбою о поміч, але дізнав неодного заводу і прикрости. Для приміру наведу лиш два случаи: дві тешні, загально поважані і заслужені пані з тов. «Руска захоронка», приступають підчас забави на «Бесіді» до одного добре ситуваного пана, який єще не дав ані сотика на захоронку, і наста-

ценик, судия, адвокат ітд. робить в місці розумну, тривку і систематичну роботу, там здобуває він собі незвичайний вплив між широкими верствами народними і они підуть за єго покликом в усіх справах. Але таких одиниць на жаль у нас вельми мало, а коли має бути ліпше, то повинні ми мати такі одиниці на всіх становищах, в усіх місцях нашого краю. В тім напрямі отже треба звернути нашу роботу, треба її поглибити і розширити, а тоді ті некорисні постанови, яких щораз більше прибуває, не нанесуть нам такої шкоди, як се мусить стати ся при теперішнім стані нашої суєнільности. В дальших числах укажемо на інші способи заради в нашім труднім положеню.

З подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Трієст 26. IX. 1906.

Корабель віддаляє ся від островів, випливає на отверте море, щоби на случай бурі не кинуло ним об скалу, або щоб не осів де на міліні. Моряки витягають на поміст зі середини корабля довгі лянви з прядива та з дротів, а старий моряк-ветеран укладає їх вужем в чотиригранних скринках. Декотрі лянви були закінчені масивними мячами з прядива в виді грушок, майже величини коновки. Коли то люди побачили, зачали говорити голосно, що буде буря, бо ті лянви з мячами приладжені для ратованя людий. Всі полотна стягнуто і позвинано, всі столи і крісла поскладано в одно місце, престоли розібрано, а листя пальмові з них розібрали паломники на пам'ятку. Гадка, що невдовзі закінчить ся вічне гойданє і мловнє, додає всім сили, так що ледви кілька осіб зістало в ліжках. Має відбутися концерт в честь Єго Преосвященства. Хто мав, надягає стрій сьвяточний. В бібліотечі відбувають ся проби хорів мужеского і мшаного, а вибрані бесідники ходять задумані, уклада-

ючи собі промову. Особливо між женьщинами більший рух, як звичайно, бо ходить о се, кого вибрати своєю заступницею.

По вечері збирають ся всі в ідальни першої класи. Напротив буфету уставлено підвисшене сидженє, а з середини виспесено столи. На сидженє входить по сходках о. Митрополит, капітан корабля і один офіцир, перед ними вільний простір, по обох боках паломники, а припиніні хор. Перший промовляє о. Мизь, дякуючи Владичі за єго провід паломництва, доброту і сердечність, другий в тім самім дусі о. др. Яшовекій зі Львова від Поляків, третій говорив судия п. Йойко з Глинян від сьвіцкої інтелігенції, вказуючи на працю Єго для добра українського народа та жертволюбність, та висказував радість, що повертають назад до українського народа сини давних і славних руских родів. Від женьщин промова д. Окуневскої, виголошена піжним на шів дитячим і співучим гололом верховинців, винала мов гарно уложена китиця весняних пахучих цьвітів. Послїдний говорив мшцанин щиро і без обиняків, так як знав, що знав і як серце єму показувало, а закінчив виборчою реформою.

Кождому з бесідників дякував о. Митрополит, тож коли зліз з високого сидженя, посадив місто себе о. Мизя і найстаршого віком сьвященника, а сам зістав на долині аж до кінця. Хор повищував ся гарними голосами, а наш маєстро п. Мишуга пліняв слухачів своїм голосом.

Тим сьвятом були всі так переняті, що не зважали на колибанє корабля, хотяй ціле товариство кивало ся в такт корабля а деколи колибанє було таке сильне, що треба було переступати з ноги на ногу. Один лиш капітан заглядав що хвиля до вікна, коли дощ сильнійше ударяв по шибках.

За пів години було вже всюда тихо, бо завтра досьвіта заїдемо до порту в Трієсті.

В середу 26. жовтня досьвіта о 3. год. вже всі на ногах, кождий збирає всі свої річи до купи, пакує і вносить, що тяжше на поміст, щоби прислуга Товариства Льойда перевезла на дворець залізничі. Впослїднє подано вше сніданє, о яке мало хто дбає.

Сонце сходить і осьвічує стовпи диму з пароходів, які стоять на якорі в новій і старій пристани Триєсту, та вітрила суден, які вже виїхали на отверте море.

Місто криє ся вше в тіні під горами Красу, та в парі водній, яка підносить ся з моря. Звільна зближаємо ся до старого порту до Molo s. Carlo, с. є підмурованя висуненого мов язик в море, щоби кораблі могли вигідно причалити і висадити на беріг людий та товари, а рівночасно з підношенєм сонця на небі видно докладнійше ціле місто.

При самім підмурованю устає діланє шруби корабельної, моряки викидають одні конєць приладжених лянв з переду і з заду корабля, а прислуга на березі окручує лянви за камінні стовпи і так привязаний корабель зближає ся боком, аж до самого берега. Мячі, виспє згадані, служать до того, щоби хоронити корабель перед острими кантами берегів.

(Дальше буде).

З державної ради.

В дальшій розираві над V. групою виборчої реформи, в справі плуральности голосованя, яка вела ся через второк і середу, промовляв поз. Брайтер, виводячи, що консервативні і клерикальні сторонництва бачать в плуральности послїдну дошку ратунку. Бесідник полемізує з Толінгерем, який немов то поставив свє внесєнє в інтересі селян, а робітникам закидував брак патриотизму і привязаня до держави. Дальше звернув ся пос. Брайтер против виїмкових постанов для Галичини що до вибору заступників послів. Вказуючи вше на трудности з причини віддалєня місця вибору і

вляючи тарельчик просять дуже несмїло о маленьку лепту на хлїб для голодних дїтий. Допичний панок змірив їх оком, відвернув ся і не сказавши ані слова відійшов. Друге: курсор входить до одних паньства, подає книжку і просить о жертву на захоронку. Пані дому бере неохотно книжку і зморщивши свої красні брови, питає ся мужа: чи ти належиш до захоронки? ні, відповідає запитаний. — Ааа, каже обурена добродїйка, знаєш, то безличність насилати нам курсора, если ми не належимо до товариства — і з досадою віддала книжку.

Ось такими способами дає ся у Львові доказ патриотизму і жертволюбности. Правда, є одиниці, перед якими мусить ся чолом ударити, але се одиниці, а я говорю про загаль.

Отже я оповім щось. Коли я ходив вше до семінарії духовної, викладав нам один професор агрономію, а між иншим поучував нас, як треба заосмотрити ули на зиму, щоби пчоли не вигинули. Зробив сам дуже точно все потрібне, а на весні прикликав нас і отворив ули, однак здивував ся, добряга,

чимало, коли побачив, що пчоли вигинули до одной, мимо того не стратив фантазії і каже: »Ось маєте, панове, примір, як робити не вільно, если хто хоче мати пчоли у себе!«. Той пан учив нас способом негати́вним, або: як робити не вільно.

Таку хиба науку може винести не одєн зі Львова, бо туг бачить ся на власні очи, як не годить ся поступати, если ми маємо не тільки животити, а ростити в силу, та здоганяти на кождій області другі культурні народи.

Так, панове Громадо, я скажу без обиняків, що коли би провінция ішла слїдом вашим, то вороги без трудности проковтнули би нас і навіть не вдавили би ся. На щастє по провінциональних містах дїє ся инакше, там менше крику, реклами, дебати, кастовости, партийности і критиків, а за те більше позитивної роботи, єдности і карности. Тому там чиять ся з нами, — у такім місті, де нас було всего 50 інтелігентних Русинів, нас респектовано, бо у нас була одна гадка, одно серце, а в потребі було би ся дало сорочку з себе!

У Львові инша мода, — мене она соблазняє, але можливо, що на такій висшій політиці я не розумію ся, в такім разі перепрашаю за все сказанє.

При тій нагоді хочу направити кривду, яку я несьвідомо заподїяв може, одній заслуженій особі, іменно коли в дописи п. з. »За найменших«, поміщеній в 238 ч. »Руслана« підніс я лише заслуги п. Лучаківскої кожо тов-а »Руска Захоронка«. Моя інформація полягала головно на тім, що захоронку при ул. Солярній називають звичайно захоронкою п. Лучаківскої, а не знав я того, що знов захоронку при ул. св. Мартина називають захоронкою п. Коцовскої; справді річ так мала ся, що ті обі пані подїляли поміж себе працю і тим способом окружили обі захоронки правдиво материнською опікою, через що обі на рівні положили для товариства великі заслуги. Константуючи отсе, перепрашаю Вп. п. Коцовску за евентуальну прикрість.

Той сам.

на наслідки плюральности, бесідник називав реформу карикатурою загального і рівного виборчого права.

Ціла черга бесідників промовляла відтак, іменно пп. Фінк, Ольшевский, Гессман, Пітакко, Зедвіч, Зайц і Губер Відтак заняв слово міністер внутрішніх справ гр. Бінерт, покликуючи ся на свою заяву, зложену в комісії виборчої реформи і на поставлені там сумніви, з причини яких правительство мусить заявити ся против внесення пос. Толінгера. Постановова о границі 35 літ зробила би число осіб, маючих кілька голосів, чотири рази більшим від числа осіб, що мають один голос. Намірене заведення цензу просвіти не буде мати очевидного ефекту, так само як проєктоване заведення податкового цензу. Натомість ухвалення сего внесення завело би нерівність права голосованя. Однак з одної сторони не можна очікувати сподіваного наслідку з сеї причини, а з другої сторони в деяких виборчих округах порушено би сим охорону національного стану посіданя. З сих причин бесідник мусить заявити ся против внесення пос. Толінгера. В справі обв'язку виборчого бесідник мусить поручити прийняття комісійного внесення, а зайняти ся против внесення посла Кайзера; бо правительство уважає пожаданим, щоби у висліді голосованя найшли вираз політичні переконання у відношеню до сили політичних стороництв. На підставі дат виказує бесідник, як при ріжних нагодах був ріжний уділ виборців в голосованю. Що дотичить внесення меншости пп. Хоца і Пергелята про репрезентацию чеських меншостей, зглядно німецьких в Будієвнях, Празі і Пльзні, заявив міністер, що правительство бажало зразу завести національний катастер, однак відступило від того наміру з огляду на великі труднощі, злучені з сею квестією і поручило приміненя сих катастрів тільки там, де їх заведено вже при виборах до сейму. Вкінці поручує міністер до узягнення внесення пос. Пітака.

По промові пос. Колішера і по відчитаню кількох інтерпеляцій замкнено засідане.

В середу заняв в дальшій дискусії перший голос пос. Бобжинський, обговорюючи широко всі квестії, впливаючі з V групи комісійного предложеня про виборчу реформу, а по нїм промовляли пп. Ціпера, Кльофач і Адлер. Пос. Абрагамович зголосив слідуочу поправку відповідних приписів в комісійнім проєкті: В Галичині можуть місцевости, які після послідного спису населеня мали тільки 1200 мешканців або менше, на зарядженя політичної власти краввої дучити ся з найближшими місцевостями в тім самім виборчім окрузі, в виборчу групу. Також поодинокі громади того рода, можуть бути прилучені до найближше положеної а числячої більше, ніж 1.200 мешканців громади. В обох случаях, громади, що творять групу, не можуть числити більше, як 5000 мешканців. При повисшім зарядженю має ся перестерігати засаду, що місце голосованя має бути доступне для виборів без надмірної страти часу. Після того замкнено дискусію і вибрано генеральних бесідників, »contra« гр.

Штернберга а »pro« п. Абрагамовича, які властиво оба промовляли »за« плюральностию.

Між фактичними спростованями пос. Василько зазначив, що в своїх выводах подав тільки факти, з яких виходить, що галицький урядничий стан стоїть низше уровни європейських урядників. Не хотів кидати підозрінь на галицьких урядників, а говорив тільки про цілий стан взагалі. Пропорціональну систему створено для Галичини тільки тому, щоби забезпечити мандати деяких графів і ексцеленцій. Зголошене нині внесення п. Абрагамовича справджує всі обави, яким бесідник дав вираз. Приняття такого внесення унеможливило би ся тисячам селян-робітників віддати голос. Се внесення належить уважати за провокацію руского народу.

По промовах референтів меншостей і головного референта приступлено до голосованя. Внесення пос. Василька, щоби дучити громади, які виносять тільки 500 мешканців, в виборчі групи — відкинули 242 голосами против 111. — Внесення пос. Кайзера про виборчий примус відкинено так само. — Внесення пос. Толінгера в поіменнім голосованю відкинено 201 голосами против 143 (гучні оплески в палаті і на галериях, яким за се віцепрез Жачек грозить опорожненем). — Принято всі тарифи V групи в редакційній комісії. — З причини гамору на галериях казав їх президент опорожнити. — Вкінці прийнято поправку пос. Пітака, після якої кождий, засуджений два рази за пиянство на кару арешту, має стратити на 3 роки пасивне і активне виборче право. На сім положено цілу V. групу і перервано засідане. — Слідуоче нині.

Відкинене внесення пос. Василька прийняв — як доносять з Відня — руский клуб за casus belli і ухвалив усунути ся з державної ради та не брати дальшої участі в нарадах. Ся постановова руских парламентарних заступників зробила вражінє на всіх стороництвах.

Н О В И Н К И

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат. Ераста, Ореста; римо-кат. Климента. — В суботу: руско-кат. Міни, Вікт., Стеф.; римо-кат. Йоана від Хрест.

— **Відчит про св. Землю.** В неділю дня 25. с. м. о 5½ год. по полудни буде в салі львівського „Сокола“ при ул. Рускій 20 відчит п. Н. Сіяка п заг.: „Вражінє з подорожи до св. Землі“ (з демонстраціями). Ціни вступу: крисла по 1 К, 80 і 60 с, стоячі місця по 20 с. Для членів „Сокола“ 20 с знижки на крисла. Білети на сей відчит як і на суботнішні вечерниці вже можна набувати в „Сок. Базарі“.

— **3 Львівського Бояна.** Загальні збори тов. свіацкогo »Львівський Боян« відбудуть ся в п'ятницю 30 листопада 1906. о год. 7. вечером в комнатах товариства при ул. Вірменській ч. 2. Порядок денний: 1) відчитанє протоколу послідних загальних зборів; 2) звіт з діяльности уступаючого відділу за адміністраційний рік 1905/6; 3) касовий звіт; 4) звіт бібліотекаря; 5) звіт контрольної комісії; 6) вибір нового відділу: голови і его заступника, дірігента і его заступника, дірігентки, трох членів відділу, двох заступників віділових і трох членів контрольної комісії; 7) внесення членів. За віділ »Львівського Бояна«: А. Вахлянин, голова. О. Дембурский, секретар.

— **Концерт „Бандуриста“ в Перемишли.** Товариство „Академічний хор Бандурист“ устроює дня 26. листопада в Перемишли в салі „Народного Дому“ концерт з добірною та гарною програмою.

— **3 „Бандуриста“.** Отсим подаємо до відомости, що загальні збори Тов-а „Академічний хор Бандурист“ відбудуть ся дня 29. листопада с. р. в льокалі Тов-а „Львівський Боян“ о год. 7. вечером. За Віділ: І. Тиховський, голова. Остап Левицький, секретар.

— **† Хведор Міщенко,** професор класичної філології в київській університеті, помер 10. листопада. Покійник — як ми вже оноді подали — належав до старої київської громади і за любов України був нап'ятований небезпечним для російської держави та перенесений до Казаня, звідки по кількох роках знов вернув до Київа. Був він великим знавцем грецької мови і літератури і спеціалістом дослідів над Геродотом. Его наукові розвідки були добре відомі не лише в Росії але й за границею, а особливо в Німеччині. Покійник носив ся з думкою переложити Геродота українською мовою, а в 90-их роках XIX. ст. була також думка позискати его для львівського університету на катедру класичної філології в рускою викладовою мовою. Земля ему чером! Ол. Б.

— **Загальні збори Філії Руского Тов. педагогічного в Стрию** відбудуть ся в суботу 8. грудня 1906. о год. 10½ рано в салі »Народного Дому«. Потім відбудуть ся також загальні збори стрийського Відділу окружного »Взаїмної помочи учителів«. О численну участь просить ся всіх Вп. членів а людей сприяючих рускому шкільництву до вступленя в члени сего Товариства. За Віділ: Ю. Федусевич, голова. Василь Білецький, за секретаря.

— **3 акад. тов. »Січ« у Відни.** На загальних зборах дня 18. с. м. вибрано отсей віділ: Голова: Омелян Бачинський, ст. філ.; містоголова: Амвр. Березовський, студ. прав, писар: Микола Чайківський, ст. філ.; касиєр: Ярослав Підляшецький, ст. прав; бібліотекар: Лев Сілецький, ст. філ. Заступниками віділових вибрані: Волод. Коновалець, ст. мед. і Папиш Ляндер, ст. філ. — При тій нагоді подає ся всім інтересованим адресу товариства: Wien VIII. Josefstädterstrasse 34.

— **Красва рада шкільна** зорганізувала 1-кл. школи в Могілянах, жовківського округа, в Ангелівці, заліцкогo округа і Бутялці вижній, турчанського округа; перемінила 2-кл. школу в Майдаві граничнім в надвірнянськім окрузі на 4-класову, а 1-кл. школи в Залужу, чесанівського окр. і в Бодвареві, станиславівського округа на 2-класові; признала громаді Сморня в косівськім окрузі безпроцентову позичку в квоті 8.000 К на будову школи.

— **Ріжні вісти.** Селянське віче відбуде ся в Королівці (пов. Товмач) дня 25. с. м. о 1. год. Заг. збори тов-а „Взаїмна поміч гал. і бук. учителів“ в Калуші буде два 2. грудня о 2. год. в „Нар. Домі“.

Заг. збори „Акад. Громади“ будуть дня 25. с. м. о 3. год. в III. салі університету.

— **Страйк пекарів у Львові,** що вибух перед кількома днями, має так острый перехід, як ніодин перед тим. Страйкуючі пекарські челядники і хлопці допускають ся насильств на приватних пекарнях. Оноді вивернено в рів два вози хліба, везеного до міста. Що хвиля арештує поліція страйкарів за бійки, вибиває шиб та за інші напасті на пекарні. Доси арештовано кількадесят страйкарів; одних відставлено до арештів повітового суду, інших до карного суду. Про закінченє страйку нема темер і бесіди, бо обі сторони, властители пекарень і челядники не хочуть уступити. Зі страйку користають жидівські приватні пекарні і продають хліб та бублики о 30% дорозше, але хліба доставлено тільки, що Львів потребує. Магістрат оповістив, що подбав про довіз хліба до міста, але мимо того радить випікати хліб дома, хто лише може. Біда лише в тім, що не кожда господиня уміє спечи хліб такий, аби его можна зісти і не захоувати.

— Самоїзди у військовій службі. Від оноді відбувають ся під Берлином проби з самоїздами в цілях військових. Розходить ся о то, щоби самоїздами в часі війни можна перевозити по яких-небудь дорогах великі тягари з можливо як найбільшою швидкістю. До проб уживають парових самоїздів о силі 60 конний, а 4 або 5 таких возів причіпляють разом і творять один самоїздний поїзд тягаровий. Лocomотива і вагони мають незвичайно широкі колеса, а то дпятого, щоби они на звичайних сільських дорогах не заривали ся в землю. Оноді стало ся однак так, що один такий самоїзд мимо того, що мав колеса на 15 сантиметрів широкі, зарив ся в нивопобудованім гостинці так, що треба вго було аж машиною витягати і підносити в гору та підкладати дилі під колеса, щоби можна поїхати далше. Дотеперішні проби показали, що самоїздами уживаними до військових цілей не можна їздити простими дорогами на пісках і глинах. Дорога мусить бути конче тверда, камінна, щоби самоїзд міг по ній їхати.

— Фотографія зради. В чеськім місті Адорф часто пропадали купцеви Шустрови гроші з бюрка. Аби спіймати злодія, Шустер поставив в торговлі фотографічний апарат, звернений дулом до бюрка і наставив его автоматично так, що апарат по отвореню бюрка мав ділати. По кількох днях отворено апарат, на кліші була відбитка — его практиканта. Хлопець сейчас признав ся до крадіжки, коли побачив такого свідка, як свою власну фотографію.

— З залізниць. Дня 25. падолиста с. р. передасть ся до прилюдного ужитку залізницю локальну Тернопіль-Збараж зі стациями Тернопіль і Збараж і перестанками-ладівнями Шляхтинці, Козова, Курники і Іванківці. Стация уладжені для загального руху з виїмкою перевозу худоби, а перестанки і ладівні для руху особового і пакункового а для товарового тільки в ціловозових наборах і те тільки за попереднім дозволом ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові. Материялів вибухових не вільно перевозити на тій залізниці. Видаване білетів і експедицію пакунків з перестанків полагоджує кондуктор в поїзді. На тій залізниці буде переходити дві парі мішаних поїздів, котрі будуть відходити з Тернополя до Збаража о годині 12:30 в полудне і о 3:50 рано, а зі Збаража до Тернополя о годині 3:10 по полудни і о 5:55 рано. Отворенє руху розпічне ся дня 25. падолиста с. р. поїздом ч. 5353, відходячим з Тернополя о год. 12:30 по полудни, а повертаючим зі Збаража о год. 3:10 по полудни. Подрібний розклад їзди на сій залізниці заміщений в дотичних оголошеннях і в V. додатку до кишеневого розкладу їзди. — Ц. к. Дирекція державних залізниць.

— Репертуар руского театру в Станиславові Сала Тов. Монюшка. Початок точно 7 1/2 вечером.

В четвер дня 22. с. м. «Чорноморці», нар. оп. в 3 д., муз. Лисенка.

В суботу дня 24. с. «Весіле при ліхтарнях», оп. в 1 д. Офенбаха. Закінчить «Запорожець за Дунаєм», нар. оп. в 3 д. Артемовского. Виступ п. Гаска і п. Стефанії Чорненко.

В неділю дня 25. с. м. «Гандзя», істор. др. 5 д. Карпенка Карого.

— Репертуар міського театру у Львові.

В четвер: «Бокаціо».

В п'ятницю: «Пані Валєска».

Други Соколи і Сокилі! Памятайте, що львівський «Сокил» збирає жертви на будову свого дому.

Телеграми

з дня 22. падолиста 1906.

Відень. З вчерашної довірочної наради членів палати вельмож слідує, що палата вельмож не схоче палаті послів накидати пльуральности.

Брунсвіф. Braunsch. Landesztg. твердить, що пруске правительство має передати регенцію Брунсвіга кн. Айтлеви Фридрихови, другому синові цісаря Вільгельма.

Київ. Оноді переведено строгі ревізії в Ростові, а між иншими в редакції «Донск-ой Рѣч-и». Арештовано поверх 100 осіб.

Петербург. Царским указом заведено в'євний стан на кубаньскім просторі, заселеном Українцями.

Богдан Лепкий.

З дослідів над Шевченковою „Наймичкою”

(Дальше).

На тую, може завдато смілу і невинувдану гадку, наводять мене слова, з Кулішового листу, висланого разом з «Оповіданнями» Марка Вовчка і «Записками о Южній Русі»: «Коли є у Тебе гарні вірші і без Гуса — пише Куліш — дак пришли перше мні їх на перегляд, щоб пішло вено з моєї руки, як «Наймичка», котрої, сам бачиш, я не зіссував. Широ кохаю твою музу і не пожалую часу переписати, що вона внушила. Нехай не виходить між люде розхрістаною і простоволосою...»¹⁾

На се відповів Тарас коротко: «Дякую Тобі за «Наймичку»»²⁾

З тої переписки слідно, що роля Куліша не обмежила ся до переписання поеми, лиш пішла далше до єї викінчення та виплфования і що Шевченко не притинив ся тій роботі.

Не маючи рукописи перед собою, не можемо порівняти Шевченкового автографу з Кулішовим перводруком а тим самим не можемо провирити участи Куліша в Шевченковій «Наймичці», але догадуємо ся, що великий знаток літературної форми, «ритик і естетя полишив на ній добрий, хоть дуже обережний слід своєї вмілої руки.

Порівнянне «Оповідань» Марка Вовчка, що вийшли під редакцією Куліша, з тими, що вийшли опісля булоб, на мою гадку, не согіршим доказом в тій справі.

Про літературні впливи хочу осібно сказати.

(Дальше буде).

¹⁾ Чалый: «Жизнь и произведения Шевченка».

²⁾ Записки: Стор. 174.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварни — ріг ул. Секстускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали 20. і 21. падолиста: Михайло Галав з Белза, др. Лев Породко з Мостів великих, о. др. Михайло Людкевич з Перемишля, Ольга Чумак з Озерянки, о. Василь Глібовицкий з Жукова, Захар Скварко з Мостиск, др. Михайло Новаковский з Самбора, о. Омелян Юрчакевич з Устя руского, Онуфрий Ткач з Перемишля, о. Василь Сологуб з Тарнави вижної, др. Тома Печерский з женою з Комарна, Яков Левенштайн з Відня, Александер Качмар з женою з Прилбич.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Сонаяшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. до 30. падолиста 1906.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Вино!

Вино!

Червоне або біле вино,

лагідне, приємне, здорове і природне

34 літрова бочівка franco до кожної стация з 1906. — злр. 10:90, з 1904 — 11:90 злр. Бочілочка 4 1/4 літрова на пребу нового вина 1:70 злр., старого 1:85 злр.

Столова муштарда французка

5-кльрамова коробка franco 4 злр. Postcollé 75 фляшечок по 1/16 клгр. franco 6:78 злр.

Σ. Altnei, Versecz 4. Ungarn.

Всілякі КУПОНИ

вильосовні цінні папери

виплачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12:20*, 6:10, 1:40 5:45, 9:05*
" Кракова	2:31*, 5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40 9:30*
" Підволочиск	7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*
" Лавочного	7:29, 11:50, 10:50*
" Рави рускої	7:50, 4:50
" Станиславова	8:05
" Самбора	8:15, 1:50, 9:20*
" Янорова	8:18, 4:37
" Коломиї	10:05
" Ряшева	10:35

На Підзамче.

" Підволочиск	7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*
---------------	---------------------------------

Зі Львова з головного двірця відгодять:

До Кракова	12:45*, 1:—*, 2:45, 6:35*, 8:25 10:05*
" Іцкан	2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
" Підволочиск	6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*
" Янорова	6:55, 6:—*
" Лавочного	7:30, 2:30 6:25*
" Самбора	8:55, 4:15, 10:51
" Станиславова	9:10*
" Белзїя	10:45
" Ряшева	4:05
" Коломиї	3:30
" Рави рускої	7:25*, 11:35*
" Стрия	11:10*

З Підзамча:

" Підволочиск	6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*
---------------	----------------------------------

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є назначені звїздкою. Пору нічна числить ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як тавож білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасажи Гавмана ч. 9.

СОКІЛ Житку і паперці

можна набувати в „Сокильскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.